

Regeringskansliet

Debattartikel från Arbetsmarknadsdepartementet, Socialdepartementet

Nu vässar vi våra förebyggande verktyg

Publicerad 02 februari 2021

Debattartikel av Åsa Lindhagen, jämställdhetsminister och Lena Hallengren, socialminister publicerad i Dalademokraten 30 januari.

Samhället måste vässa sina förebyggande verktyg. Rekrytering av barn och unga till kriminella nätverk har ökat de senaste åren. I sex av sju polisregioner finns uppgifter om att barn så unga som tolv år begår brott för dem.

Att stoppa nyrekryteringarna är därför tillsammans med det brottsbekämpande arbetet av högsta prioritet. För att knäcka gängen behöver vi använda och vässa samhällets alla verktyg – från BVC och föräldraskapsstöd, till förskolan, skolan och socialtjänsten, till polisen, tvångsvården och rättsväsendet. Vi ska visa att samhället är starkare än gängen. Nu satsar vi 250 miljoner kronor i utsatta områden för just detta.

Nästan alla som lämnar en yrkeskriminell bana säger ungefär samma sak – varför var det ingen som ingrep tidigare? För att bryta rekryteringen av barn till kriminella gäng måste socialtjänsten få bättre förutsättningar att jobba förebyggande. Regeringen satsar nu 250 miljoner kronor under kommande tre år på kommuner som har utsatta områden. Medlen ska gå till att utveckla och strukturera samverkan mellan aktörer i lokalsamhället såsom socialtjänst, polis och skola, och att öka närvaron av fältarbetare - inte minst under kvällar och helger.

Vi måste också stärka föräldrarna i deras viktiga ansvar för att ge sina barn en bra uppväxt och motverka riskbeteenden som kan medföra att de dras in i kriminalitet. Det är särskilt viktigt i områden med socioekonomiska utmaningar, där barn och unga ofta har sämre uppväxtvillkor än i andra

områden. Därför ger regeringen nu Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd i uppdrag att ta fram en handlingsplan för att utveckla brottsförebyggande föräldraskapsstöd. Handlingsplanen ska identifiera och utveckla framgångsrika arbetssätt och samverkansmodeller för att föräldrar till barn som riskerar att hamna i kriminalitet ska bli bättre rustade att ta sitt föräldraansvar. Det handlar både om att inhämta kunskap från forskningen och att lära av goda exempel.

För att göra rätt åtgärder är det viktigt att lyssna in den expertis som finns i vårt land, hos kommunernas socialtjänst och skola, hos polisen och myndigheter. Därför har regeringen bjudit in representanter för myndigheter och kommuner till en hearing i syfte att lyssna in och diskutera hur vi som samhälle kan vässa våra förebyggande och stödjande åtgärder. Vi vill ta del av den kunskap och erfarenhet som finns om de brister som idag finns när det gäller att stödja barn under 15 år och minska risken för att dessa dras in i kriminalitet. Vi behöver lyssna på om det finns behov av ytterligare verktyg inom socialtjänstens område och om det finns goda exempel som kan spridas mellan kommuner.

Regeringen har de senaste åren gjort en rad insatser. Vi har ökat resurserna till skolor i utsatta områden, förstärkt socialtjänsten och ökat resurserna för att fler barn ska kunna omhändertas. Dessutom skjuter regeringen till stora ekonomiska satsningar på hela välfärden inklusive generella tillskott till kommuner och regioner. Det ger förutsättningar för de ansvariga att prioritera det som behövs för att komma till rätta med utvecklingen.

Förutom det behöver vi ett långsiktigt fokus på skolan och socialtjänsten. För närvarande arbetar Socialstyrelsen med ett uppdrag om hur elevhälsan, hälso- och sjukvården och socialtjänsten ska kunna utveckla bättre metoder för att tidigare upptäcka de barn och unga som befinner sig i riskzonen. Det går inte att underskatta behovet av att börja tidigt. Polis och underrättelsetjänst vittnar om hur rekryteringen av barn till kriminella nätverk både har ökat och gått ner i åldrarna. Vi har sett exempel de senaste åren där barn så unga som 10–11 år har begått allvarliga rån. Då har det redan gått för långt.

Slutligen behöver vi vässa lagstiftningen. Nyligen tog regeringen emot förslag på en helt ny socialtjänstlag. Förslaget har ett tydligt förebyggande anslag, där större fokus ska läggas på tidigare insatser. I vår tar vi också emot förslag om att socialtjänsten ska kunna ingripa tidigare även då samtycke saknas från vårdnadshavare. Det här handlar om att vi behöver satsa på professionen inom socialtjänsten, att de får verktyg att göra det som de

utbildat sig för – att hjälpa, stödja och besluta om insatser till de som behöver.

Om vi tar gemensamt ansvar kan vi visa att samhället är starkare än gängen. Med insatser som börjar tidigt, där barn och unga kan växa upp i trygghet, kan vi bryta nyrekryteringen till gängen och se till att polisen och rättsväsendet får så lite som möjligt att göra. Det är smart politik som bidrar till ett samhälle som håller ihop.

Debattartikel från Miljödepartementet, Socialdepartementet

Nu ska barn som mår dåligt få hjälp tidigare

Publicerad 04 februari 2020

Debattartikel av socialminister Lena Hallengren och miljö- och klimatminister, samt vice statsminister, Isabella Lövin i Aftonbladet den 4 februari 2020.

Barn och unga som kämpar med stress, depression eller ångest får allt för ofta vänta för länge på att få hjälp. När vi träffar och pratar med föräldrar så finns en stor oro över att allt fler barn och unga mår dåligt.

Vi delar den oron och vi vet att detta kan få ödesdigra konsekvenser för den som drabbas och det drabbar samtidigt hela familjen. Den som mår dåligt missar ofta tid i skolan, får svårt att komma i kapp och kontakten med klassen och kompisar förloras. Föräldrar får lägga tid och kraft på att ta hand om och söka hjälp för sitt barn och syskon kommer i kläm när föräldrarnas tid inte räcker till.

Väntan på vård riskerar dessutom att leda till allvarigare problem och långvarig sjukdom. Utan rätt hjälp i tid ökar risken för självmordsförsök och självmord. Det senaste decenniet har köerna till barn- och ungdomspsykiatri (BUP) ökat, trots att psykiatri träffar fler patienter. Den trenden måste vi bryta.

Därför behöver vi både stärka det förebyggande arbetet, genom en bra skola och ett starkt föreningsliv, och se till att vården förbättras. Vi gör omfattande investeringar för att möta psykisk ohälsa som är vår tids stora folkhälsoutmaning. Som en del av Januariavtalet med Centerpartiet och Liberalerna, inom ramen för årets överenskommelse med Sveriges kommuner och regioner (SKR) inom området psykisk hälsa 2020 presenterar vi nu nya satsningar.

För att se till att den som mår dåligt får hjälp i tid måste första linjens psykiatri för barn och unga stärkas och bli bättre. Barn och unga som mår dåligt ska snabbt kunna få hjälp och träffa en läkare, psykolog eller kurator inom primärvården eller på ungdomsmottagningen.

- 370 miljoner kronor fördelas till regionerna för att främja psykisk hälsa, samt motverka psykisk ohälsa bland barn och unga.
- Vi investerar också 150 miljoner kronor i ungdomsmottagningarna för arbete med att främja psykisk hälsa och motverka psykisk ohälsa bland barn och unga.

De här insatserna ska vara ett sätt att se till att fler unga får hjälp och vård i tid och i förlängningen är målet att färre ska må så dåligt att de behöver uppsöka BUP. Innan jul presenterade vi tre nya kömiljarder tillsammans med SKR, av dem är cirka 300 miljoner kronor avsatta för att korta köerna till BUP. Vi tillför också psykiatri mer resurser än tidigare, där en stor del av pengarna ska gå till vård för barn och unga. Läkaren Peter Almgren har fått i uppdrag att leda arbetet med en sammanhållen vård för barn och unga för att det ska blir enklare att få snabb hjälp för den som mår dåligt.

Genom att vi förstärker arbetet med barn och ungas psykiska ohälsa i alla led, från det första mötet på en ungdomsmottagning till den specialiserade psykiatri inom BUP, så ser vi till att fler får hjälp och stöd när de behöver det. Det råder inga tvivel om att detta är investeringar som behövs i hela vårt land. Köerna ska sluta växa och fler unga ska få hjälp i tid.

Debattartikel från Justitiedepartementet, Socialdepartementet

"Knarket på innekrogar - gängens inkomstkälla"

Publicerad 14 augusti 2019

Debattartikel av socialminister Lena Hallengren och inrikesminister Mikael Damberg, Aftonbladet, 14 augusti 2019.

Problemen kopplat till narkotika finns över hela världen. Storskalig narkotikaproduktion bidrar till instabilitet i länder som Afghanistan och Mexiko. I USA rasar en opioidkris som skördar 130 människoliv varje dag. Vi ser hur smuggelvägar in i och genom Europa föder grovt kriminella nätverk.

Här i Sverige återkommer skildringar av hur narkotikaanvändning på innekrogar i storstäder och på hemmafester i villaförorter blivit en viktig inkomstkälla för kriminella som ligger bakom många av de skjutningar och sprängningar som koncentreras till våra utsatta områden.

Vi vet dessutom att själva missbruket inte sällan leder till skuldsättning, stölder och rån, för att inte tala om död, förstörda relationer och sociala tragedier. Och genom den öppna handeln lockas unga in i kriminella gängmiljöer, eget missbruk och våldsamma uppgörelser. På alla dessa sätt sprider narkotikahandeln otrygghet.

Därför har den här regeringen skärpt mer än trettio straffbestämmelser. Under den förra mandatperioden infördes bland annat de nya brotten synnerligen grovt narkotikabrott och synnerligen grov narkotikasmuggling, vilket innebar straffskärpningar för hantering av stora mängder narkotika.

Vi fördubblade även minimistraffet för grovt vapenbrott, vilket lett till att fem gånger fler häktades 2018 som året innan.

Den historiska utbyggnaden av Polismyndigheten med 10 000 fler anställda till 2024 fortsätter.

Samtidigt får de nya verktyg. I höst återfår polisen möjligheten att inhämta uppgifter från telefonoperatörer för att bekämpa brott. Den 1 januari får polisen mandat att på egen hand avgöra när och var övervakningskameror ska placeras.

Det innebär stora förväntningar på att polisen ska kunna störa ut öppen narkotikahandel och komma åt nätverken som ligger bakom.

Samhället måste slå hårt, inte bara mot brotten, utan också mot brottens orsaker. En viktig del i detta arbete är att bekämpa den illegala narkotikahandel som finansierar kriminella gäng och deras våldsamma uppgörelser. I dag presenterar regeringen därför ytterligare åtgärder som tar sikte på den olagliga narkotikahandeln.

- Polismyndigheten ska skärpa arbetet mot narkotikabrottsligheten. Polisen ges i uppdrag att vidareutveckla sina arbetsmetoder och analysera vilka ytterligare åtgärder som kan vidtas för att minska så väl den öppna handeln på gator och torg och den dolda narkotikahandeln på internet.
- Brottsförebyggande rådet, Brå, ska ta fram en uppdaterad lägesbild av narkotikamarknaderna i Sverige. Det har gått drygt 10 år sedan sådana studier gjordes, men narkotikabrottsligheten är föränderlig och kunskapen behöver uppdateras. Vi vet att utan efterfrågan finns ingen marknad. Nyligen visade en enkät från Stockholm att ungas konsumtion av narkotika var som störst i de rikaste stadsdelarna, samtidigt kulminerar gängens våld i våra fattigaste bostadsområden.
- Det ska inte gå att skicka droger med posten. En utredare ska se över postlagen för att möjliggöra ett ökat informationsutbyte mellan postdistributörer och brottsbekämpande myndigheter. I dag förhindrar bestämmelser om tystnadsplikt att ombud kontaktar polisen eller tullen om de misstänker att narkotika skickas i postflödet.
- Regeringen kommer också att ta fram en ny strategi för alkohol-, narkotika-, dopnings- och tobakspolitiken (ANDT) som ska träda i kraft när den nuvarande strategin löper ut år 2020. Den nya strategin kommer att ha ett starkt fokus på narkotikaprevention.

Narkotikamissbruk förstör människoliv och finansierar de kriminella grupper som genom knivskärningar, skjutningar och sprängningar sprider otrygghet i Sverige.

Vi vet att bekämpning av narkotika har reducerande effekter på organiserad och annan brottslighet.

Därför hoppas vi att det breda stöd som finns i riksdagen för fler poliser och skärpta straff också kommer gälla brottslighetens orsaker och arbetet mot narkotikahandeln.

Debattartikel från Näringsdepartementet, Socialdepartementet,
Utbildningsdepartementet

Hållbar utveckling av vården kräver nya lösningar

Publicerad 10 juni 2019

Debattartikel av Ibrahim Baylan, Matilda Ernkrans och Lena Hallengren. Publicerad i Dagens medicin 10 juni. Sverige ska vara en ledande life science-nation. För att stärka utvecklingen av hälso- och sjukvården och generera ytterligare ekonomiskt välstånd krävs insatser inom flera områden. Vi behöver ta ett helhetsgrepp och arbeta mer långsiktigt. Därför tillsätter regeringen nu en samordnare på heltid och presenterar prioriterade områdena i den kommande life science-strategin.

De senaste åren har regeringen satt fokus på life science. Inom svensk life science-sektor bedrivs världsledande forskning och utveckling av nya mediciner och medicinteknik, i såväl akademi som företag. Den snabba medicinska och tekniska utvecklingen gör att sjukdomar som tidigare varit dödliga i dag kan behandlas eller botas.

AstraZeneca och GE Healthcare är exempel på företag i Sverige som satsar på det snabbt ökande området med så kallade individanpassade biologiska läkemedel, och Permobil med sina elektriska rullstolar och Getinge som till exempel tillverkar hjärt- och lungmaskiner och respiratorer är exempel på viktiga företag inom medicinteknik. Företagen inom life science-sektorn agerar på en global marknad och deras produkter är viktiga för såväl individer som för Sveriges export.

Framstegen inom företag och akademi leder till en bättre tillvaro för patienter och anhöriga. Denna positiva utveckling skapar nya förutsättningar

för hälso- och sjukvården samt omsorgen. Forskning, innovation och utveckling är avgörande för att ta fram nya lösningar som förbättrar hälsan och bidrar till en god livskvalitet. Det måste ske i samverkan mellan näringslivet, myndigheter, hälso- och sjukvården, omsorgen och universitet och högskolor. Vi kan också ännu bättre ta tillvara patienternas kunskap och kompetens, i den mån de vill och kan vara med och driva utvecklingen

Hälsoutmaningen är global, och att ge förutsättningar för en välfungerande life science-sektor som leder en hållbar omställning bidrar till att leva upp till Sveriges åtaganden inom ramen för Agenda 2030.

Förra mandatperioden tillsatte regeringen en nationell samordnare, och vi inrättade ett life science-kontor för att samordna politiken, tydliggöra prioriteringar och vara en länk mellan aktörer i branschen och regeringen. Nu tar regeringen ytterligare steg för att stärka arbetet.

Vi vill skapa rätt förutsättningar för att Sverige ska bli ledande inom life science. Life science-kontoret har i uppdrag att ta fram förslag till en nationell life science-strategi. Under det gångna året har kontoret arbetat aktivt med centrala aktörer och har fått en mängd inspel till strategiarbetet. Här presenterar vi de områden som kommer att prioriteras i den kommande strategin.

1. Partnerskap, samordning och långsiktighet. En ambitionsförklaring enligt den svenska modellen där ansvariga parter samverkar och bidrar.
2. Nyttiggörande av hälso- och vårddata för forskning och innovation. Inom hälso- och sjukvården och omsorgen genereras stora mängder data. Det är information som rätt använd, och med respekt för den personliga integriteten, kan bidra till att utveckla framtidens vård och förebyggande insatser.
3. Policyutveckling och etik. En mer individanpassad vård behöver lagar och regelverk som säkerställer integritet och etiska förhållningssätt och samtidigt ger rätt förutsättningar för utveckling.
4. Integrering av forskning och innovation i vården. Forskning och innovation behöver vara naturliga delar i vårdens och omsorgens verksamheter.
5. Välfärdsteknik i omsorgen. Det krävs utveckling och införande av teknik som stärker brukarens självständighet, skapar trygghet och underlättar nya arbetssätt.
6. Forskning och infrastrukturer. Tillgången till befintlig avancerad teknik ger förutsättningar för att vara ledande inom forskning och innovation. Det är en grundförutsättning för ett ledarskap inom life science.

7. Kompetensförsörjning, talangattraktion och livslångt lärande. Behoven av kompetens i både industri och offentlig sektor måste säkerställas. När allt mer specialiserad kompetens efterfrågas måste vi hitta nya lösningar.
8. Internationell attraktivitet och konkurrenskraft. Det måste vara attraktivt att förlägga life science-verksamhet i Sverige och lätt för nya företag att växa.

Det är vår ambition att en strategi med brett förankrade målsättning ska ge en tydlig riktning för Sveriges ambition att vara en ledande life science-nation. Genomförandet måste ske i samverkan – en gemensam kraftsamling och ett gemensamt ledarskap krävs för att vi ska klara omställningen. Life science kommer fortsätta att vara en viktig prioritering för regeringen.

För att skapa bättre förutsättningar för ett långsiktigt arbete och för att ta fram förslag och underlätta implementering av life science-strategin förstärker regeringen rollen för den nationella life science-samordnaren, Jenni Nordborg. Hon rekryteras nu på heltid under hela mandatperioden för att leda arbetet på life science-kontoret.

Life science-sektorn är viktig för Sverige som kunskapsnation och för vår konkurrenskraft samtidigt som företag och akademi genom forskning och utveckling kan skapa nya lösningar för patienter. Genom strategin kan vi tillsammans med sektorn lägga grunden för fortsatta framsteg. Vi kan skapa mer ekonomiskt välstånd, utveckla sjukvården och förbättra hälsan i befolkningen.

Tillsammans bygger det ett starkare samhälle.

Debattartikel från Näringsdepartementet, Socialdepartementet,
Utbildningsdepartementet, Utrikesdepartementet

Vi behöver agera brett, snabbt och kraftfullt

Publicerad 21 maj 2019

Socialminister Lena Hallengren, minister för högre utbildning och forskning Matilda Ernkrans, landsbygdsminister Jennie Nilsson och bistandsminister Peter Eriksson, debattartikel, Dagens Medicin, den 20 maj 2019. I dag representerar socialminister Lena Hallengren (S) Sverige vid WHO:s världshälsoförsamling i Genève. I samband med det lämnar regeringen flera besked om arbetet mot antibiotikaresistens, skriver fyra ministrar.

Alexander Fleming fick Nobelpriset 1945 för sin upptäckt av penicillinet, som tillsammans med andra antibiotika har räddat miljontals liv.

I sin Nobelföreläsning varnade Fleming samtidigt för att bakterier kunde utveckla resistens. Ändå används mycket antibiotika alldeles för lättvindigt. Stora medicinska framsteg riskerar därför att gå om intet. Redan i dag avlider 33 000 människor per år i Europa på grund av resistenta bakterier.

Vi behöver agera brett, snabbt och kraftfullt. I Sveriges strategi mot antibiotikaresistens är hälso- och sjukvården, djurnäringen, jordbruket, miljösektorn, biståndet och forskningen självskrivna aktörer.

Men bara tillsammans kan vi mota utvecklingen. I dag representerar socialminister Lena Hallengren (S) Sverige vid världshälsoorganisationen WHO:s världshälsoförsamling, WHA, i Genève i Schweiz. I samband med det kan regeringen lämna följande besked:

1. På plats i Genève kommer Sverige tillsammans med Storbritannien att leda ett möte med hälsoministrar från flera länder, däribland Kina, USA, Japan, Zambia, Nederländerna och Norge för att lyfta kampen mot antibiotikaresistensen.

2. Sverige kommer att ställa sig bakom den resolution om antibiotikaresistens som presenteras under WHA. Den 29 april kom den FN-utsedda samordningsgruppen IACG med rekommendationer om hur antibiotikaresistensen ska bekämpas globalt. IACG föreslår bland annat att det bildas en evidenspanel med FN:s klimatpanel som förlaga. Sverige har stöttat IACG:s arbete och vi driver på för att gruppens rapport ska leda till konkreta åtgärder.

3. Sverige är det land i EU som använder minst antibiotika, både till djur och människor, men vi ska göra ännu mer på hemmaplan. Nyligen beslöt regeringen att stödet till Strama höjs till 2,5 miljoner kronor. Tack vare Stramas och andras arbete har Sverige nästan halverat antibiotikaförskrivningen sedan 1990-talet. Vi närmar oss stadigt målet om max 250 recept per 1 000 invånare och år. Det arbetet måste fortsätta med oförminskad styrka.

4. Vi stärker stödet till omvärlden. Under 2019 till 2022 delfinansierar Sida det unika arbete som nätverket React gör för att stödja låginkomstländers kamp mot antibiotikaresistens med 72 miljoner kronor.

5. I Januariavtalet har vi slagit fast att Sverige ska arbeta internationellt för att minska användningen av antibiotika i djurhållningen. Sverige var det första landet i världen som förbjöd användning av antibiotika som tillväxtfrämjare till friska djur. Vi var delaktiga i att samma förbud infördes i hela EU 2006, och till att EU i januari i år skärpte reglerna ytterligare för antibiotikaanvändning till djur. Vi ska dela med oss av vår kunskap och erfarenhet.

6. Regeringen prioriterar forskning om antibiotikaresistens. Sverige är ledande i ett internationellt forskningssamarbete, JPIAMR, som har sitt sekretariat vid svenska Vetenskapsrådet. Sida går in med upp till 35 miljoner kronor 2020 till 2022. I regeringens senaste forskningsproposition aviserades ett tioårigt nationellt forskningsprogram inom området. Regeringen har gett flera myndigheter uppdrag i syfte att främja utveckling av nya antibiotika.

7. Vi fördjupar kunskapen om läkemedel, däribland antibiotika, i miljön. På regeringens uppdrag etablerar nu Läkemedelsverket ett kunskapscentrum om

detta.

Den uppmärksamhet som frågan nu får globalt måste tas tillvara. Vi har allt att vinna, räknat i såväl liv som hälsa och pengar. OECD uppskattar att antibiotikaresistensen kommer att kosta EU och EEA-länderna 1,1 miljarder euro per år fram till 2050.

Alla världens länder, FN och EU med flera institutioner behöver öka sitt engagemang. Sverige ska ta en ledande roll. Regeringen kommer konsekvent att verka här hemma och globalt för värna en av medicinens största framgångar – antibiotika.

Debattartikel från Socialdepartementet

Regeringen storsatsar på ökad kunskap om demens

Publicerad 15 maj 2019

Socialminister Lena Hallengren, debattartikel, Dagens samhälle, den 15 maj 2019.

Demens är en av Sveriges stora folksjukdomar. Sjukdomen hänger tätt samman med åldrande och i takt med att vi lever allt längre får också allt fler lära sig leva med sjukdomen, antingen som själv drabbad eller som anhörig. Varje år insjuknar mellan 20 000 och 25 000 personer.

Att drabbas av en demenssjukdom vänder ofta upp och ned på livet. Insikten om att man har en sjukdom kan komma stegvis, och för många blir sjukdomsbeskedet en chock. För den som inte är drabbad är situationen svår att föreställa sig.

Det är när människor är som svagast som samhället ska vara som starkast. Därför måste vården och omsorgen kring personer med demenssjukdom vara av allra högsta kvalitet. Ett stort arbete har därför lagts ner de senaste åren på förbättringar och förstärkningar. Från regeringens håll har arbetet bland annat kommit till uttryck i att 2018 anta Sveriges första nationella strategi för omsorg om personer med demenssjukdom.

De insatser som den nationella strategin innehåller syftar till att på olika sätt förbättra förhållandena för de som insjuknar i en demenssjukdom och deras anhöriga. I strategin pekas sju strategiska områden ut, där regeringen vill verka för förbättringar. Ett viktigt område är samverkan och att ta fram ett så kallat standardiserat insatsförlopp. Detta kommer att presenteras av Socialstyrelsen i mitten av juni i år och ska bidra till att en person med en demenssjukdom erbjuds rätt stöd och rätt insatser vid rätt tidpunkt i sin sjukdom.

Staten har också en roll när det kommer till kunskapsspridning. Det främsta ansvaret för vården och omsorgen ligger på kommuner och landsting, men staten kan bidra genom att samla in och sprida kunskap samt stödja och lyfta modeller och exempel som visat sig framgångsrika.

I morgon antar regeringen ett paket som handlar om just ökad kunskap om demenssjukdomar. Paketet innehåller tre delar.

För det första får Socialstyrelsen i uppdrag att ta fram en vägledning för dagverksamhet för personer med demenssjukdom. Syftet med dagverksamhet är att erbjuda personer med demenssjukdom gemenskap och aktivering och att samtidigt erbjuda anhöriga avlösning. Dagverksamhet har högsta prioritet i de nationella riktlinjerna för personer med demenssjukdom, men kommuner efterfrågar en nationell vägledning.

För det andra får två kvalitetsregister, BPSD-registret och Svenska Demensregistret, medel för att utveckla sina verksamheter. BPSD står för Beteendemässiga och Psykiska Symtom vid Demens och registret syftar till att minska förekomsten och allvarlighetsgraden av BPSD. Svenska Demensregistret har sedan starten 2007 inkluderat mer än 84 000 personer i registret i samband med att de diagnosticerats för en demenssjukdom. Bägge registren är viktiga verktyg för att kommunerna och personalen ska kunna ge en god vård och omsorg om personer som har en demenssjukdom.

För det tredje ger regeringen extra resurser till Svenskt Demenscentrum. Svenskt Demenscentrum är Sveriges nationella kompetenscentrum för demenssjukdomar och har under en längre tid fyllt en oumbärlig roll i utvecklingen av vården och omsorgen om personer med demenssjukdom. De pengar som centret får ska bland annat användas till att utveckla arbetet med att utbilda och certifiera verksamheter inom vård- och omsorg. Certifieringen kallas för stjärnmärkning och innebär att 80 procent av personalen inom en viss verksamhet har genomgått olika utbildningar för att höja sin kompetens om demens.

Regeringens satsningar syftar till att höja kunskapen om demens. Ytterst bidrar de till att höja kvaliteten inom vården och omsorgen, inte bara för de kvinnor och män som har en demenssjukdom utan också för deras anhöriga och närstående. Och det är viktigt.

För på samma sätt som det ska vara tryggt att åldras för den som har insjuknat i en demenssjukdom, ska även anhöriga känna sig trygga med och leva i förvissning om att deras nära och kära får den vård och omsorg de

behöver. Det är så vi bygger ett starkare samhälle och ett tryggare Sverige.

Lena Hallengren,
Socialminister